

Dosarul nr. 2ra-5/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Corcea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Daschevici)

DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Banca comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, reprezentată de către avocatul Roger Gladei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Culicov împotriva Băncii comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Banca comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni și a fost menținută hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 12 august 2016 Anatolie Culicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform titlului executoriu eliberat de Judecătoria Orhei, s-a dispus încasarea din contul SRL „Parșe-Tutun” în beneficiul său a sumei de 330000 de dolari SUA.

A menționat că, în legătură cu faptul că, SRL „Parșe-Tutun” deține cont bancar în cadrul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, la data de 02 noiembrie 2015, la oficiul central al băncii a fost înregistrată încheierea executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 din aceeași dată, prin care banca a fost obligată să furnizeze informația dacă debitorul SRL „Parșe-

Tutun” dispune de conturi bancare, iar în cazul în care dispune să fie aplicat sechestrul pe mijloacele financiare în limita sumei de 275000 de dolari SUA.

A susținut că, la data de 03 noiembrie 2015 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a emis comunicatul informativ nr. 2015/07/78863, prin care a adus la cunoștința executorului judecătoresc faptul că, suma disponibilă în contul debitorului este de 2352 de lei și sechestrul a fost aplicat în modul corespunzător.

A afirmat că, conform rulașului din cont eliberat la data de 09 decembrie 2015, după aplicarea sechestrului din 03 noiembrie 2015, în contul bancar al SRL „Parșe-Tutun” au avut loc încasări de mijloace financiare în sumă totală de 931000 de lei, care, însă, ulterior au fost decontați în temeiul unor operațiuni bancare, însă la moment în cont nu sunt careva mijloace financiare.

A considerat că, situația în care instituția financiară a permis decontarea dintr-un cont bancar a mijloacelor financiare asupra cărora era aplicat sechestrul de către executorul judecătoresc în scopul executării unui document executoriu, eliberat de instanța de judecată, este una inadmisibilă, or, mijloacele financiare respective urmau să fie încasate în mod incontestabil în beneficiul său conform procedurii prevăzute la art. 92 din Codul de executare (incaso), or, la moment documentul executoriu nu a fost executat.

A relevat că, la data de 15 ianuarie 2016 a depus în adresa BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA o cerere, prin care a solicitat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului iscat, propunând băncii achitarea în contul său, în termen de 7 zile calendaristice din data primirii pretenției, a următoarelor sume bănești: a sumei de 931 000 de lei în contul sumei ratate din contul bancar al debitorului SRL „Parșe-Tutun”, a sumei de 20000 de lei în contul dobânzii de întârziere, a sumei de 50000 de lei în contul compensării prejudiciului moral, a sumei de 20000 de lei în contul compensării serviciilor juridice, iar în total a sumei de 1021000 de lei, fiind avertizată că, în caz contrar, va fi nevoit să apeleze la toate instrumentele juridice pentru a-și apăra drepturile recunoscute de lege.

A remarcat că, prin scrisoarea nr. c102-83.2016 din 02 februarie 2016 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA l-a informat că, la data de 03 noiembrie 2015, urmare a recepționării încheierii executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 de asigurare a executării documentului executoriu, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA s-a conformat acesteia și a aplicat sechestrul pe mijloacele financiare corespunzător sumei urmărite din contul bancar al debitorului SRL „Parșe Tutun”, aducându-i la cunoștință executorului judecătoresc despre faptul aplicării sechestrului. De asemenea, l-a mai informat că, la data de 20 noiembrie 2015 a recepționat încheierea executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 privind anularea parțială a măsurilor de asigurare, prin care s-a dispus anularea măsurilor de asigurare aplicate anterior față de debitorul SRL „Parșe Tutun”, conformându-se acesteia.

A specificat că, executorul judecătoresc Vlad Zaporojan nu a emis la data de 20 noiembrie 2015 o astfel de încheiere și nu a dispus anularea măsurilor de asigurare, fapt confirmat prin răspunsul executorului judecătoresc din 18 februarie 2016, anexat la dosar.

A declarat că, este incontestabil stabilită vina băncii în încălcarea măsurii de asigurare dispuse de executorul judecătoresc și în ratarea încasării mijloacelor financiare în sumă de 931000 de lei din contul debitorului SRL „Parșe-Tutun”, iar în acest caz, banca urmează să-i achite, în temeiul art. 14 din Codul civil și art. 23 alin.(2) din Codul de executare, această sumă de bani.

A considerat că, banca urmează să recupereze toate prejudiciile materiale și morale, care au fost cauzate prin acțiunile neglijente sau poate chiar intenționate ale băncii în raport cu drepturile sale legitime. Or, în acțiunile BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA se definesc cu claritate toate componentele răspunderii delictuale: fapta ilicită, prejudiciu, legătura cauzală dintre faptă și prejudiciu, ceea ce constituie temei de încasare a prejudiciului material, inclusiv și a celui moral.

A solicitat încasarea din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a sumei de 931000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a dobânzii de întârziere pentru perioada 09 decembrie 2015-22 martie 2017 în sumă de 261484 de lei, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 25000 de lei.

Prin hotărârea din 26 mai 2016 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de către Anatolie Culicov a fost admisă parțial și au fost încasate din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA în beneficiul lui Anatolie Culicov suma de 931000 de lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 25000 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 10 iulie 2018 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, reprezentată de către avocatul Roger Gladei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că, în prezenta cauză nu sunt aplicabile prevederile art. 1398 alin.(1) din Codul civil, deoarece în speță nu se întrunesc elementele formulate de legiuitor ca fiind și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale și, anume, lipsește fapta ilicită și, respectiv, vinovăția recurentei.

A susținut că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele și a redat în mod eronat declarațiile martorului Vera Rusu, care, de fapt, a declarat că, a existat o încheiere a executorului judecătoresc Vlad Zaporozjan, care a fost recepționată de către recurentă la data de 20 noiembrie 2015.

A afirmat că, instanța de apel în mod eronat a constatat că, în prezenta speță nu există nici o încheiere a executorului judecătoresc din 20 noiembrie 2015 de anulare a sechestrului, or, recurenta a probat în mod corespunzător faptul că, o astfel de încheiere există.

A relevat că, în speță a fost constatat că, intimatul poate să încaseze suma de 931000 de lei de la SRL „Parșe-Tutun” și deci, nu există nici un prejudiciu suportat. În acest sens, recurenta a prezentat probele necesare, care atestă în mod cert că, SRL „Parșe-Tutun” dispune de capacitate financiară necesară pentru a achita lui Anatolie Culicov nu doar suma de 931000 de lei, ba chiar întreaga datorie pretinsă de către ultimul în baza titlului executoriu, pe care îl deține.

A invocat că, instanța de apel a ignorat în totalitate cele invocate de către reprezentantul recurentei și nu a motivat respingerea acestora.

A declarat că, în prezenta cauză nu sunt aplicabile prevederile art. 23 alin. (2) din Codul de executare, or, în speță nu există o neîndeplinire a prevederilor Codului de executare și suma ce nu a fost încasată din contul SRL „Parșe-Tutun” se încasează la moment în cadrul unei proceduri de executare pendinte.

A relatat că, instanța de apel nu și-a motivat concluzia privind respingerea probelor și nu a indicat de ce declarațiile executorului judecătoresc Vlad Zaporojan au prevalat asupra declarațiilor celorlalți martori, dar și a altor probe prezentate de recurentă.

Prin referința depusă la data de 10 octombrie 2018 Anatolie Culicov, reprezentat de către avocatul Ilie Gîlcă, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, Anatolie Culicov deține titlul executoriu, eliberat de către Judecătoria Orhei la data de 16 iunie 2015, prin care s-a dispus încasarea din contul lui Vladislav Șevcenco și al SRL „Parșe-Tutun” în beneficiul acestuia a sumei de 330000 de dolari SUA.

Prin încheierea executorului judecătoresc nr. 046-2865/15 din 16 iunie 2015 a fost intentată procedura de executare în temeiul titlului executoriu enunțat.

Ulterior, prin încheierea executorului judecătoresc nr. 046-2865/15 din 02 noiembrie 2015 au fost obligate instituțiile financiare, inclusiv BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, să furnizeze informația dacă SRL „Parșe-Tutun” dispune de conturi bancare în instituțiile financiare, filialele și reprezentanțele acestora, iar în cazul în care dispune, să fie aplicat sechestrul pe mijloacele financiare corespunzător sumei urmărite în mărime de 275000 de dolari SUA.

La data de 03 noiembrie 2015 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a emis comunicatul informativ nr. 2015/07/78863, prin care a adus la cunoștința executorului judecătoresc faptul că, suma disponibilă în contul debitorului este de 2352 de lei și sechestrul a fost aplicat în modul corespunzător.

De asemenea, s-a constatat că, conform rulajului din cont eliberat la data de 09 decembrie 2015, după aplicarea sechestrului din 03 noiembrie 2015, în contul bancar al SRL „Parșe-Tutun” au avut loc încasări de mijloace financiare în sumă totală de 931000 de lei, care ulterior au fost decontați în temeiul unor operațiuni bancare, iar la moment în cont nu sunt careva mijloace financiare.

La data de 15 ianuarie 2016 Anatolie Culicov a depus în adresa BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA o cerere, prin care a solicitat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului iscat, propunând băncii achitarea în contul său, în termen de 7 zile calendaristice din data primirii pretenției, a următoarelor sume bănești: a sumei de 931 000 de lei în contul sumei ratate din contul bancar al debitorului SRL „Parșe-Tutun”, a sumei de 20000 de lei în contul dobânzii de întârziere, a sumei de 50000 de lei în contul compensării prejudiciului moral, a sumei de 20000 de lei în contul compensării serviciilor juridice, iar în total a sumei de 1021000 de lei, fiind avertizată că, în caz contrar, va fi nevoit să apeleze la toate instrumentele juridice pentru a-și apăra drepturile recunoscute de lege.

Prin scrisoarea nr. c102-83.2016 din 02 februarie 2016 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA l-a informat că, la data de 03 noiembrie 2015, urmare a recepționării încheierii executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 de asigurare a executării documentului executoriu, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA s-a conformat acesteia și a aplicat sechestrul pe mijloacele financiare corespunzător sumei urmărite din contul bancar al debitorului SRL „Parșe Tutun”, aducându-i la cunoștință executorului judecătoresc despre faptul aplicării sechestrului. De asemenea, l-a mai informat că, la data de 20 noiembrie 2015 a recepționat încheierea executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 privind anularea parțială a măsurilor de asigurare, prin care s-a dispus anularea măsurilor de asigurare aplicate anterior față de debitorul SRL „Parșe Tutun”, conformându-se acesteia.

Totodată, prin scrisoarea enunțată, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA i-a recomandat să facă uz în mod corect de remediile oferite de lege și să înlăture pretențiile sale față de persoana culpabilă.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Anatolie Culicov a solicitat încasarea din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a sumei de 931000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a dobânzii de întârziere pentru perioada 09 decembrie 2015-22 martie 2017 în sumă de 261484 de lei, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 25000 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA în beneficiul lui Anatolie Culicov suma de 931000 de lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 25000 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

La caz, se reține că, debitorul SRL „Parșe-Tutun” nu poate fi substituit cu BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA în raportul obligațional confirmat prin hotărâre judecătorească și prin titlul executoriu, debitorul fiind un terț privat.

Conform art. 23 alin. (2) din Codul de executare, în cazul când persoanele care nu sunt părți în procedura de executare nu îndeplinesc prevederile art.63 alin.(1), art.92, 98, 99, ale capitolului VIII secțiunea a 2-a din prezentul cod sau în cazul când aceste persoane furnizează informații eronate, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, creditorul poate pretinde încasarea de la acestea a sumei ce urma a fi încasată de la debitor, dar nu a fost încasată din vina lor, precum și reparația prejudiciilor cauzate.

Conform art. 1398 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenta delictului civil. Componenta delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componenta delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Actele cauzei denotă faptul că, în speță nu există un prejudiciu real cauzat intimatului Anatolie Culicov.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, urmare a acțiunilor recurente, pretinse de către intimat a fi ilegale, ultimului nu i-a fost cauzat prejudiciu material, deoarece actele cauzei denotă faptul că, acesta poate să încaseze suma de 931000 de lei de la debitorul SRL „Parșe-Tutun”.

La materialele dosarului au fost anexate probe pertinente și veridice, care atestă că, SRL „Parșe-Tutun” dispune de capacitate financiară necesară pentru a achita lui Anatolie Culicov nu doar suma de 931000 de lei, dar și întreaga datorie pretinsă de către acesta în baza titlului executoriu, pe care îl deține.

În acest sens, a fost anexată notificarea nr. 2 din 26 februarie 2016, expediată în adresa BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA de către administratorul provizoriu al SRL „Parșe-Tutun”, Ion Lașcu, din care rezultă că, prin hotărârea din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea introductivă depusă de către Anatolie Culicov cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Parșe-Tutun” ca fiind neîntemeiată.

De asemenea, la materialele dosarului a fost anexată decizia din 17 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respins recursul declarat de către Anatolie Culicov, reprezentat de către avocatul Ion Arhiliuc și a fost menținută hotărârea instanței de insolvență enunțată.

Din decizia enunțată rezultă că, conform raportului financiar pe anul 2014, prezentat Direcției generale pentru statistică a raionului Orhei de către SRL „Parșe-Tutun”, valoarea de bilanț a activelor debitorului la situația din 31 decembrie 2014, constituia în total suma de 76692147 de lei, dintre care activele pe termen lung constituiau în total suma de 22717357 de lei, iar activele curente constituiau în total suma de 53974790 de lei, inclusiv: stocuri de mărfuri și materiale în valoare de

29154654 de lei, creanțe aferente facturilor comerciale constituiau 18326935 de lei, mijloace bănești constituiau 31975 de lei, alte active curente în valoare de 6461226 de lei.

Iar pasivele SRL „Parșe-Tutun”, conform aceluiași raport, la data de 31 decembrie 2011 constituiau: datorii pe termen lung în mărime de 26603531 de lei, iar datorii pe termen scurt în mărime de 19431090 de lei, în total datoriile debitorului constituiau suma de 46034561 de lei.

Conform extraselor din Registrul bunurilor imobile, prezentate de către SRL „Parșe-Tutun”, aceasta are în proprietate mai multe terenuri și construcții pe teritoriul raionului Rezina și Șoldănești, fiind grevate față de BC „Comerțbank” SA și BC „Energbank” SA.

Prin certificatul contabil din 21 decembrie 2015 al SRL „Parșe-Tutun”, valoarea de piață a bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și a lui Vladislav Șevcenco constituie 58281504 de lei, iar prin certificatul contabil din 20 ianuarie 2016 al SRL „Parșe-Tutun”, valoarea de piață a bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și a lui Vladislav Șevcenco constituie 52066787 de lei.

Conform certificatelor evaluatorului independent cu privire la valoarea de piață a bunurilor imobile din 20 ianuarie 2016, valoarea de piață a bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și a lui Vladislav Șevcenco constituie aproximativ 48 mln. lei.

Totodată, din decizia enunțată rezultă că, conform certificatului contabil al SRL „Parșe-Tutun”, valoarea de bilanț a activelor la situația din 01 februarie 2016 constituie în total suma de 65871196 de lei, dintre care activele pe termen lung constituie în total suma de 18979895 de lei, iar activele curente constituie în total suma de 46891300 de lei, precum și valoarea de bilanț a pasivelor SRL „Parșe-Tutun” la data de 01 februarie 2016 constituie: capitalul propriu - 29709945 de lei, datorii pe termen lung în mărime de 14936437 de lei, iar datorii pe termen scurt în mărime de 21224814 lei, astfel încât datoriile debitorului constituie suma de 36161251 de lei.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, intimatul Anatolie Culicov este îndreptățit și, în special, are interes legitim să continue procedura de executare intentată în privința debitorului SRL „Parșe-Tutun”, întrucât acesta dispune de bunuri și mijloace financiare suficiente pentru a stinge datoria, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, în speță, intimatul s-a adresat prematur cu prezenta cerere de chemare în judecată și, prin urmare, consideră necesar de a respinge pretenția cu privire la repararea prejudiciului material.

Dat fiind faptul că, pretenția principală urmează a fi respinsă, iar pretențiile cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral rezultă din aceasta, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge și pretențiile enunțate.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a pronunța o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Anatolie Culicov împotriva BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și SRL „Parșe-Tutun” cu privire

la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere de respins.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Banca comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, reprezentată de către avocatul Roger Gladei.

Se casează integral decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Culicov împotriva Băncii comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea depusă de către Anatolie Culicov împotriva Băncii comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Mariana Pitic